

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Koláře a přísedících JUDr. Anny Hruškové a Rudolfa Bezkočky v hlavním líčení konaném dne **1.8.2012, t a k t o :**

Obžalovaná

XXXXX

roz. XXXXX, nar. XXXXX v **XXXXX**, trvale bytem XXXXX, **t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v Českých Budějovicích,**

je vinna, že

dne 28.2.2012 v době okolo 12.45 hodin v Týně nad Vltavou, okres České Budějovice, po předchozí slovní rozepři a vzájemném fyzickém napadání v bytě nacházejícího se ve třetím patře panelového domu čp. XXXXX, v XXXXX, v rámci kterého napadla svého manžela XXXXX, nar. XXXXX, kuchyňským nožem a způsobila mu lehké řezné poranění v obličeji, a poté, co poškozený XXXXX z bytu odešel v úmyslu opustit společnou domácnost a s obžalovanou se rozejít, jej v prostoru před panelovým domem čp. XXXXX v XXXXX po pronesení slov „něco pro tebe mám, ale živej neodejdeš“ bodla nožem o celkové délce 172 cm a délce čepele 76 mm do krku v úmyslu ho usmrtit, čímž mu způsobila bodnou ránu na krku vlevo pronikající do hloubky 4 – 5 cm zcela přerušující vnitřní krkavici a natínající hlavní žílu krku vlevo, přičemž pokud by poškozenému nebyla poskytnuta včasná laická a následná specializovaná lékařská pomoc, byl by poškozený ohrožen na životě z důvodu vykrvácení,

t e d y

dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného a jehož se dopustila v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l a

podkus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 5 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let**.

Podle § 56 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 99 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku se obžalované ukládá ochranné ambulantní psychiatrické léčení v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná povinna zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Regionální pobočka – krajská pobočka pro Jihočeský kraj, se sídlem České Budějovice, Žižkova 22, částku 11.957,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl *zjištěn následující skutkový stav*.

Obžalovaná XXXXX žila od roku 2009 nejprve v družském a posléze manželském poměru s XXXXX, nar. XXXXX. Jejich společné soužití bylo od samého počátku problematické a bylo doprovázeno řadou neshod, včetně vzájemného fyzického napadání. Bylo přitom zjištěno, že minimálně v jednom případě, a to dne 23.4.2011, fyzicky obžalovaná napadla svého manžela XXXXX, mj. kuchyňským nožem v oblasti hlavy a způsobila mu řeznou ránu o délce 10 cm. Tento incident byl prošetřován v rámci přestupkového řízení, přičemž věc byla odložena. Neshody obžalované s jejím manželem XXXXX pak vyvrcholily dne 28.2.2012. V tento den již od ranních hodin docházelo mezi obžalovanou a poškozeným XXXXX v jejich bytě v Týně nad Vltavou nacházejícím se ve třetím patře panelového domu čp. XXXXX

v XXXXX k řadě neshod. Obžalovaná přitom po předchozí slovní rozepři a vzájemném fyzickém napadání okolo 12.45 hodin napadla svého manžela XXXXX kuchyňským nožem a způsobila mu lehké řezné poranění v obličeji. Poškozený XXXXX se rozhodl po tomto násilném jednání obžalované XXXXX opustit byt, a to s úmyslem se s obžalovanou rozejít. Těmto jeho úmyslům se obžalovaná snažila zabránit, při odchodu z bytu jej doprovázela a po celou dobu mu přemlouváním a fyzickým bráněním bránila v odchodu. Takto se konflikt mezi obžalovanou a jejím manželem XXXXX přesunul do prostor před panelovým domem, kde spolu bydleli. Zde, v prostoru lesíka, kudy hodlal poškozený XXXXX odejít z místa činu, obžalovaná po pronesení slov „něco pro tebe mám, ale živej neodejdeš“ bodla poškozeného nožem o celkové délce 172 cm a délce čepele 76 mm do krku, a to v úmyslu jej usmrtit. Tímto jednáním přitom obžalovaná poškozenému způsobila bodnou ránu na krku vlevo pronikající do hloubky 4 až 5 cm zcela přerušující vnitřní krkavici a natínající hlavní žílu krku vlevo. Pokud by poškozenému nebyla poskytnuta včasná laická a posléze i specializovaná lékařská pomoc, byl by poškozený ohrožen na životě, a to z důvodu vykrvácení.

Obžalovaná XXXXX doznala, že poškozeného XXXXX bodla, stejně jako, že na něho předtím zaútočila nožem v bytě. Po celou dobu trestního řízení však obžalovaná popírala, že by tímto jednáním chtěla poškozeného usmrtit. Obžalovaná prohlásila, že celá záležitost je jí hrozně líto a vše by chtěla vrátit.

K průběhu dne 28.2.2012 pak uvedla následující skutečnosti. Obžalovaná se ten den ráno probudila a vzhledem k tomu, že dostala menstruaci, měla podrážděnou náladu. Po slovní rozepři s poškozeným ohledně chovu společných zvířat se neovládla a poškozeného udeřila fackou. Ta poškozeného rozzlobila a on na ni vystartoval a dal jí, v situaci, kdy ona již ležela na gauči, dvě rány pěstí do zad. Poté se hádali dál. Následně obžalovaná vstala z gauče, šla ke kuchyňské lince a vytáhla nůž. Protože jí poškozený vyhrožoval tím, že od ní odejde a ona ho prosila, aby neodcházel, chtěla ho tímto zastrašit. Poškozený jí ruku s nožem chytil, dal jí ruku za záda a začal ji lámat, až ten nůž zlomil napůl. Poté si začal balit věci s tím, že od ní odejde. Obžalovaná ho stále prosila, aby neodcházel, což on neakceptoval. Mezitím zavolala obžalovaná své rodiče, kteří ji měli odvézt na ošetření po předchozí rozepři s poškozeným na polikliniku. Obžalovaná se oblékla do věcí, které obvykle nosí na procházku ven, tedy do tepláků a bundy a odešla s poškozeným čekat na své rodiče před panelový dům. Zde stále prosila poškozeného, aby od ní neodcházel. Takto stáli před domem po dobu dvaceti až třiceti minut a rozebírali společné problémy. Poškozený měl přitom uvést, ať jej nechá být, jinak ji na místě klidně zbije do bezvědomí a nechá ji tam, jen aby mohl odejít. Poté se poškozený vzdaloval od vchodu od baráku směrem k okraji lesa. Zde si poškozená před něj stoupla, snažila se ho pohládit, obejmout a přemluvit ho, aby s ní zůstal. Protože měla rýmu, sáhla do kapsy pro kapesník a přitom nahmatala nůž, který v té kapse nosí na houby a na procházky se psem. V té chvíli jí proběhla hlavou myšlenka, že když vytáhne ten nůž, tak ho tím nožem zastraší. Obžalovaná uvedla, že zamýšlela poškozeného škrábnout nožem na rameni do bundy s nadějí, že tento se lekne. Ještě v kapse nůž otevřela, a poté zamířila nožem na rukáv. Následně pak obžalovaná poškozeného bodla, jak však uvedla v přípravném řízení, stejně jako u hlavního líčení, vůbec v té chvíli netušila, kam. Registrovala jen, jak poškozenému stříká z krku krev, upustila nůž na zem a utíkala do domu. Pak se k němu vrátila, držela mu ránu rukou a vyčítala mu, proč ji neuposlechl, že by mohlo být všechno

v pořádku. Posléze se na místo dostavily susedky, které jí pomohly s ošetřováním poškozeného. Na výzvu jedné z nich odešla domů, kde se převlékla a poté šla čekat na policisty před vchod. S jedním z policistů pak v lesíku před domem našli, který předtím zahodila.

V průběhu hlavního líčení pak obžalovaná doplnila, že nůž skutečně nosila stále v bundě v kapse. Popřela, že by si nůž dala do kapsy při společném odchodu s poškozeným ven. Obžalovaná dále popřela, že by vůči poškozenému před bodnutím nožem pronesla „něco pro tebe mám, ale živej neodejdeš“. Uvedla dále, že předmětný den nebyla více pod vlivem prášků než jindy. Svého manžela nechtěla nechat odejít, neboť na něm byla závislá a nedokáže si bez něj představit život.

Ke svému zdravotnímu stavu uvedla, že trpí depresemi, se kterými se dlouhodobě léčí a dochází k psychiatrovi. Dlouhodobě také užívá léky předepsané MUDr. Trskem, a to léky Rivotrol a Seroxat.

Ke společnému soužití s poškozeným XXXXX pak uvedla, že se znají tři roky, poznali se v roce 2009 přes seznamku na teletextu. Velmi záhy spolu začali žít a velmi rychle se také vzali. Obžalovaná uvedla, že se ve vztahu cítila nedoceněná a nešťastná, zvláště v situaci, kdy měla nějaký problém a obžalovaný ji v tomto nedokázal pomoci, byť jen tím, že by ji pohladil. Obžalovaná uvedla, že také byla z jeho strany fyzicky napadána a ona mu pak totéž oplácela. Problematický byl vztah rovněž jejích rodičů k poškozenému. Její rodiče jí vyčítali, že poškozený donutil obžalovanou mít dluhy. Obžalovaná pak připustila, že v minulosti fyzicky napadla i své rodiče.

Poškozený XXXXX se vyjádřil jednak ke společnému soužití s obžalovanou, jednak k průběhu předmětného dne. Takto uvedl, že s obžalovanou se seznámil v roce 2009. Po krátké známosti se na přání obžalované vzali a začali spolu žít. Jejich společné soužití však bylo od samého počátku problematické. Poškozený se záhy dozvěděl o zdravotních problémech obžalované, které podle jejího vlastního vyjádření měly souviset se sociálními fobiemi a podobnými duševními problémy. V posledním období pak obžalovaná docházela k psychiatrovi MUDr. Trskovi, který obžalované předepsal Rivotril a Seroxat. Po braní těchto léků se však podle poškozeného začal zdravotní stav obžalované zhoršovat. Obžalovaná byla agresivnější a často se vztekala. Poškozený uvedl, že k prvnímu fyzickému útoku obžalované na jeho osobu došlo na jaře roku 2011. Tehdy jej obžalovaná udeřila kovovým obouvátkem do hlavy a rozsekla mu hlavu (fotografie poškozeného s následky tohoto útoku obžalované jsou ve spise založeny na č.l. 193). K druhému fyzickému útoku na jeho osobu došlo poté, co obžalovaná přebrala prášky, usnula a nikomu neotevřela byt. Hasiči pak byli nuceni vyrazit dveře bytu, kde našli obžalovanou zfetovanou. Obžalovaná pak zaútočila na poškozeného proto, že si na ni dovolil poštvat policii a hasiče. Tehdy na něho vytáhla nůž a sekla jej do hlavy. Poškozený pak musel být ošetřený v nemocnici. Po tomto útoku byla obžalovaná nějakou dobu na psychiatrii (fotodokumentace ohledně tohoto fyzického napadení obžalované vůči poškozenému je ve spise založena na č.l. 277-288). Od tohoto útoku byl mezi obžalovanou a poškozeným poměrně klid, vyjma nějakých drobných konfliktů. Nejhorší stavy obžalovaná měla v době, kdy měla mít menstruaci nebo při ní. V této době byla nejagresivnější.

Pokud jde o posuzovaný den, kdy byl poškozený vystaven násilnému protiprávnímu jednání obžalované, uvedl, že od samého rána byla obžalovaná protivná a našťvaná. Po následné slovní rozepři jej obžalovaná fackou udeřila. Poškozený se sbalil a sdělil obžalované, že odchází ze společné domácnosti. Na to obžalovaná vytáhla nůž a začala s ním na poškozeného útočit. Zároveň řekla, že jej zabije. Poškozený jí nůž vytrhl z ruky a přitom ho zlomil. Při tomto napadení utrpěl poškozený šrám na ruce od rukojeti nože a škrábanec na nose. Sám přitom obžalované vrazil pár facek. Poté si šel sbalit věci se záměrem následně skutečně od obžalované odejít. Obžalovaná mu však v odchodu bránila a doprovázela jej i z bytu až do prostoru před panelovým domem. Zde s nimi krátkou dobu komunikovali rodiče obžalované, kteří na místo činu na zavolání obžalované přijeli. Po jejich odjezdu stále obžalovaná poškozeného přemlouvala, aby neodcházel. Poškozený však chtěl opravdu odejít a rozvést se s poškozenou a tak po určité době z prostoru před panelovým domem odcházel přes sousedící lesík pryč. Obžalovaná jej nadále doprovázela. V prostoru lesíku se pak najednou zklidnila a řekla poškozenému „tak si teda jdi“, pak ještě dodala „něco pro tebe mám, ale živej neodejdeš“ a poté pocítil poškozený zachrupnutí v krku a krev v puse. Obžalovaná jej pak chtěla bodnout ještě jednou, ale to už jí poškozený odrazil ruku a nůž jí vypadl z ruky na zem. Obžalovaná pak utekla z místa činu pryč. Poškozený si držel rukou své zranění na krku a vrátil se před dům. Zde poprosil jednu ze sousedek, aby zavolala záchrannou službu.

Poškozený XXXXX ve své výpovědi u hlavního líčení, zejména po seznámení se s výpovědí obžalované XXXXX, uvedl, že je mu záhadou, kde obžalovaná na místě činu vzala nůž. Poškozený vyloučil, že by nůž, kterým byl obžalovanou bodnut, byl v bundě tak, jak popisovala obžalovaná. Poškozený uvedl, že tu bundu předchozího dne večer měl na sobě a žádný nůž v ní nebyl. Stejně tak nůž nebyl v této bundě ráno, neboť poškozený v této bundě hledal cigarety. Poškozený také vyloučil, že by předtím, než byl obžalovanou bodnut do krku při jejich incidentu v bytě, obžalovanou škrtil. Pokud setrval s obžalovanou v prostoru před panelovým domem a ihned neodešel, bylo to proto, že to prostě nešlo, obžalovaná jej stále přemlouvala, aby neodcházel. Pokud odcházel od panelového domu k lesíku, bylo to proto, aby si zkrátil cestu k silnici. Právě tady, kdy se již zdála obžalovaná klidná, náhle pronesla „tak si teda jdi“, posléze „něco pro tebe mám, ale živej neodejdeš“, a poté ve chvíli, kdy stála za ním z boku, jej bodla do krku. Poškozený seznámený s výpovědí obžalované o tom, že tuto větu nepronesla, u hlavního líčení na pronesení těchto slov ze strany obžalované opakovaně trval. Pokud se obžalovaná hájila tím, že zmíněným nožem a bodnutím chtěla poškozeného pouze postrašit (bodnutím do rukávu nebo do ruky), pak poškozený uvedl, že podle jeho názoru by podobným zákeřným způsobem zezadu nejednal ani cikán. Dle jeho názoru nůž nesjel po jeho těle na ten krk, jednalo se o přímou přesně mířenou ránu silné intenzity. Po tomto útoku stačil poškozený otočit hlavu a pouze odrazit další útok obžalované.

Po seznámení s výpovědí obžalované také poškozený popřel, že by v rámci společného soužití obžalovanou jakkoli ponižoval. Nikdy jí nebránil v ničem, co ona sama chtěla dělat. Financování domácnosti vždy šlo napůl. V průběhu jejich společného soužití také poškozený v zásadě po celou dobu pracoval, vyjma zimní období, kdy nebyla práce. Poškozený také připustil společné dluhy s obžalovanou, o které se nestaral, neboť dal poškozené výplatu a ona měla vše na starosti.

Dále poškozený uvedl, že do současné doby má v důsledku bodnutí nožem zdravotní problémy s hlasem, neboť bodnou ránou byly zasaženy hlasivky. Z tohoto důvodu provádí hlasová cvičení. Poškozený se nebyl schopen vyjádřit, zda jeho zdravotní stav v tomto ohledu je nevratný. Dále uvedl, že obžalovanou na její žádost dvakrát nebo třikrát navštívil ve vazební věznici. Zde přijal její omluvu. Jakkoli jej obžalovaná dále přesvědčuje, aby zůstal jejím manželem, je poškozený rozhodnut se s ní rozvést.

Protiprávnímu jednání obžalované XXXXX, kterého se dne 28.2.2012 dopustila vůči svému manželovi poškozenému XXXXX, nebyl v době tohoto jednání přítomen žádný další svědek, který by mohl sledováním tohoto jednání podat přímé svědectví. Před posuzovaným protiprávním jednáním obžalované však na místě činu byli rodiče obžalované, svědci XXXXX a XXXXX. V době, kdy došlo k napadení, však již na místě činu nebyli. Vyjádřili se tak pouze k soužití své dcery XXXXX a poškozeného XXXXX. Po spáchání činu obžalovanou se na místě činu objevili další svědci, a to sousedi obžalované a poškozeného. Jednalo se zejména o svědkyni XXXXX, svědkyni XXXXX a další svědkyni XXXXX.

Svědčyně XXXXX uvedla, že předmětného dne šla v době kolem 12.00 hodin s dcerou domů ze školky a asi po půl hodině šla ještě pro syna také do školky. Když se vracela zpátky, viděla poškozeného XXXXX, jak mu teče z krku krev. Z tohoto důvodu a na jeho žádost zavolala záchranku, přičemž paní ze záchranky jí zároveň radila, jak má postupovat při zastavení krvácení z krku poškozeného. Protože měla svědkyně na místě činu své malé děti, zazvonila na svědkyni XXXXX, která seběhla dolů. Než se však na místo činu svědkyně XXXXX dostavila, vyšla z domu obžalovaná XXXXX a na dotaz svědkyně „kdo to udělal“ se obžalovaná přiznala. Obžalovaná pak šla k poškozenému a říkala mu „to máš za to, že jsi mě neposlouchal“.

Svědčyně XXXXX uvedla, že předmětného dne asi za deset minut dvanáct hodin šla venčit psy a přitom sledovala obžalovanou XXXXX a poškozeného XXXXX, jak stojí před domem a dohadují se. Když se pak svědkyně vracela domů, sledovala, jak se poškozený snaží odejít, avšak obžalovaná jej chytá za rukáv. O několik minut později šla svědkyně na nákup, přičemž obžalovaná s poškozeným stále stáli na místě a dohadovali se. Stejná situace trvala i po návratu svědkyně z nákupu. Svědkyně jim dokonce řekla, aby si své záležitosti šli vyřídit domů, aby neřešili svoje věc před lidmi, že je to nepříjemné. Asi za pět minut zvonila na svědkyni svědkyně XXXXX a požádala ji, aby běžela dolů. Svědkyni hned napadlo, že obžalovaná zase poškozeného bije, neboť již předtím viděla, že poškozenému teče krev z obočí a měl škrábanec na tváři. V prostoru před domem pak viděla poškozeného opřeného o auto, jak si drží rukou krční tepnu a teče mu krev. U něj stála obžalovaná se psem, ohlazovala ho a říkala mu, že to nechtěla, že to tak nemyslela. Svědkyně vyzvala obžalovanou, aby okamžitě odešla se psem domů, přičemž obžalovaná ji opravdu poslechla a odešla. Svědkyně dala poškozenému na krk ručník a prsty mu tlačila ránu, aby tolik nekrvácel. Poté přijela na místo záchranka.

Svědčyně XXXXX potvrdila skutečnosti uváděné svědkyní XXXXX a XXXXX o dohadování se obžalované s poškozeným v prostoru před domem. Všechny svědkyně (XXXXX, XXXXX a XXXXX) uvedly, že společné soužití obžalované s poškozeným bylo problematické, že z jejich bytu se často ozýval hluk. Tyto

svědkyně také potvrdily, že obžalovaná bývala často výbušná a agresivní. Obžalovaná se s poškozeným mezi sebou neustále hádali a prali.

Další ve věci slyšení svědci (svědecké výpovědi za splnění podmínek čteny podle § 211 odst. 1 tr. řádu) XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX se vyjádřili ke společnému soužití obžalované s poškozeným.

Ze svědecké výpovědi svědkyně XXXXX (kamarádka obžalované) je potvrzováno problematické soužití obžalované s poškozeným. Ze strany obžalované docházelo k napadání poškozeného fyzickými ataky. Svědkyně ví o dvou napadeních obžalované poškozeného, v jednom případě jej měla zmlátit obouvátkem, ve druhém případě jej měla napadnout nožem. Svědkyně také ví o tom, že se rvali vzájemně i v jiných případech. Je ale skutečností, že obžalovaná se svědkyni také ve dvou nebo třech případech svěřila, že ji poškozený zbil. Svěřila se jí také s tím, že ji ponižoval. Na straně druhé bylo vidět, že obžalovaná má poškozeného ráda.

Svědék XXXXX (další kamarád obžalované XXXXX) uvedl, že určitou dobu byl jejím příležitostným milencem. Obžalovanou označil jako hodnou, naivní, někdy až hloupou ženu. I tento svědek registroval neshody mezi obžalovanou a poškozeným, které pramenily z neshod ohledně sexu. Obžalovaná se mu také svěřovala, že ji poškozený často uráží. Sledoval také na ní rozseklé obočí a problémy se zuby, což měl být výsledek fyzického útoku poškozeného.

Svědka XXXXX (společná známá obžalované a poškozeného) uvedla, že obžalovaná měla být na poškozeného velmi agresivní a nechovala se k němu hezky. Byly i situace, kdy poškozeného vyháněla z bytu ven. Ona sama však nikdy nesledovala na obžalované či na poškozeném stopy po nějakém napadení, které by pocházely z jejich vzájemné rozepře. Fyzickému napadení poškozeného ze strany obžalované, respektive pokusu o takovéto fyzické napadení, byla přítomna v jednom případě, kdy obžalovaná chtěla poškozeného udeřit fackou.

Svědék XXXXX (bývalý manžel obžalované XXXXX) uvedl, že s obžalovanou žil po dobu dvou let. Po dobu společného soužití jej obžalovaná opakovaně napadala a slovně urážela. Vzala na něj také nůž nebo nůžky a bodala do něj. Z tohoto důvodu ji svědek opustil.

Ze svědecké výpovědi svědkyně XXXXX byly zjištěny některé skutečnosti k osobě poškozeného XXXXX. Svědkyně uvedla, že po určitou dobu s poškozeným žila. Po nějaké době se však chování poškozeného k ní a jejímu synovi změnilo. Poškozený začal být přísný a posléze vůči dítěti i zvířatům násilnický. Oblíbeným fyzickým útokem poškozeného bylo kroucení rukou. Při jednom pokusu ukončit vzájemný vztah ji poškozený ohrožoval nůžkami. Poškozený byl problematický i z jiného pohledu, neboť nechodil do práce a měl řadu dluhů.

Svědci XXXXX a XXXXX (rodiče obžalované) se podrobně vyjádřili zejména k době předcházející posuzovanému incidentu z hlediska rodinných vztahů obžalované k nim a poškozenému XXXXX. Z výpovědi těchto svědků je zjišťováno, že obžalovaná XXXXX již v předchozím vztahu s XXXXX tohoto bila a nechtěla ho nikam pouštět. Obžalovaná XXXXX podle vyjádření svědkyně XXXXX pak byla

chorobně závislá na poškozeném XXXXX. Jejich soužití bylo vůbec problematické, když si nadělali řadu dluhů, které pak za ně museli svědci řešit. Z výpovědi svědka XXXXX přitom vyplývá, že konflikty mezi obžalovanou a poškozeným byly velice časté. Na veřejnosti se sice chovali jako dvě hrdličky, kdy se vodili za ruce, ale doma se však pořád hádali. Poškozený byl sám přitom dost vznětlivý a pro ránu nešel daleko.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Zdeňka Šenkýře bylo zjištěno, že poškozený XXXXX utrpěl dne 28.2.2012 bodnou ránu na krku vlevo pod úhlem dolní čelisti pronikající do hloubky 4 – 5 cm a zcela přerušující vnitřní krkavici a natínající hlavní žílu vpravo vlevo, přičemž bodný kanál probíhá zřepdu dozadu a zleva doprava. Ze soudně lékařského hlediska se jedná o poranění těžké, neboť se jedná o poškození důležitého orgánu (vnitřní krkavice a hlavní žíla krku) s obvyklou délkou léčení kolem čtyř týdnů. Pokud by poškozenému nebyla poskytnuta včasná laická první pomoc spočívající v tlumení krevních ztrát z bodné rány na krku a následná specializovaná lékařská péče spočívající v definitivním ošetření zdrojů krvácení, byl by poškozený ohrožen na životě vykrvácením, a to s vysokou pravděpodobností. I k včasné laické a následně specializované pomoci nedošlo navíc u poškozeného k významné krevní ztrátě, která by vedla k závažným komplikacím spočívajícím zejména v dostatečném prokrvení mozku s jeho následným trvalým poškozením. Popisované zranění bylo způsobeno bodnořezným nástrojem typu nože, který ve směru své dlouhé osy působil na krk, respektive jeho levou polovinu, a to zřepdu dozadu a zleva doprava při vzájemném čelním postavení poškozeného a obžalované, za předpokladu, že obžalovaná měla nůž v pravé ruce.

Ze znaleckého posudku znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie MUDr. Lenky Fiedlerové a Mgr. Václava Šnorka vyplývá, že obžalovaná XXXXX netrpěla v době spáchání trestného činu duševní poruchou, byla schopna rozpoznat protiprávnost svého jednání, schopnost ovládnout své jednání byla u ní podstatně snížena vlivem specifické poruchy osobnosti smíšeného typu a vlivem užívaných sedativ. Rozpoznávací schopnosti obžalované byly zachovány zcela, ovládací schopnosti byly sníženy měrou podstatnou. Z hlediska psychiatrického je pobyt obžalované na svobodě rizikový, znalci navrhují uložení ochranného psychiatrického léčení, a to ve formě ambulantní. Podle znalců je obžalovaná osobností s rysy emočně nestabilními, hraničními a impulsivními a rovněž rysy dissociálními. U obžalované lze očekávat zkreslování výpovědi, a to i záměrně. Prognóza dalšího vývoje osobnosti obžalované není příznivá.

Znalkyně MUDr. Lenka Fiedlerová u hlavního líčení doplnila, že podstatně snížené ovládací schopnosti obžalované mají svůj podklad jednak ve specifické poruše osobnosti obžalované, jednak v užívání sedativ Clonozepan, který při trvalém a pravidelném užívání může heteroagresi potencovat. Zjišťovaná porucha osobnosti není psychickou poruchou v pravém slova smyslu. Jde o to, že charakterové a povahové rysy obžalované jsou vygradované a výrazně se odchyľují od normy v populaci. Zjišťovanou smíšenou poruchu osobnosti obžalované nelze zásadně nikterak ovlivnit. Rizikovost pobytu obžalované na svobodě pak spočívá jednak ve vztahu k ní samotné, jednak ve vztahu k třetím osobám. Hrozí, že obžalovaná bude opakovat své naučené chování o vzorce, to znamená, je zde reálná hrozba, že opět nezvládne případný konflikt či vyhocenou situaci. Agresivita obžalované přitom

směřuje zejména vůči jejím nejbližším osobám. Z hlediska náhodného setkání s třetími osobami pak je obžalovaná nebezpečná v situaci, pokud by došlo k nějakému významnému konfliktu či střetu. Pokud jde o prognózu snížení agrese v rámci uloženého ochranného psychiatrického léčení obžalované, je podle znalkyně MUDr. Fiedlerové zásadní, aby si sama obžalovaná uvědomila, že je intelektově dostačivá, že není dementní, není mentálně retardovaná a že je pouze na ní, aby se naučila korigovat společensky přijatelně své výbuchy vzteku. S ohledem na osobnost obžalované lze předpokládat mnohaleté, ne-li celoživotní léčení.

K obhajobě obžalované, že jejím úmyslem nebylo poškozeného zabít, že jej chtěla pouze postrašit bodnutím do ruky, znalkyně uvedla následující. Myšlenkové pochody obžalované spočívající v úmyslu postrašit poškozeného bodnutím do ramene podle názoru znalkyně vylučují fakt či možnost nějakého patického afektu. V rámci vyšetření jí pak obžalovaná sdělila, že chtěla mříť na rameno, netušila, kam bodla, škrábla, pak se najednou probrala a nůž jí vypadl z ruky.

Znalec Mgr. Václav Šnorek ve své výpovědi u hlavního líčení setrval na svých závěrech o tom, že u obžalované byla zjištěna smíšená porucha osobnosti, která zahrnuje jednak rysy emočně nestabilní, a to jak hraniční, tak impulsivní, jednak rysy disociální. Pro chování obžalované je typické, že nepřiměřeně pozitivní cit brzo vystřídá nenávisť a pak zase naopak. Obžalovaná nedokáže kontrolovat ve srovnání s běžnou populací své emoce, pak často přechází afekt v explozi (v agresi). Vzhledem k této zjištěné přítomnosti poměrně výrazné smíšené poruchy osobnosti s rysy uvedenými výše lze očekávat u obžalované zkreslování výpovědi, a to i záměrné. V této souvislosti, pokud podle své výpovědi obžalovaná si nepamatuje moment, kdy bodla poškozeného do krku, lze podle znalce tento postoj obžalované vysvětlit dvěma variantami. Jednak se může jednat o klasické vytěsnění, tedy o jakýsi nevědomý mechanismus, který je však typičtější pro zralejší osobnosti, než je obžalovaná. Znalec se spíše přiklonil k tomu, že uvedená záležitost byla pro obžalovanou natolik nepříjemná, že ji může záměrně, respektive účelově neuvádět. Zodpovězení této otázky je však pro znalce ryze spekulativní. Podle znalce je prognóza vývoje osobnosti obžalované ve vztahu k protispolečenskému jednání poměrně nepříznivá, neboť její osobnost je již poměrně pevně fixovaná. Významná je v tomto ohledu i zjišťovaná omezená motivace obžalované k léčbě.

Předmětem dokazování byl dále protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací. Podle těchto důkazů je zřejmé, že dne 28.2.2012 bylo na místě ohledání (XXXXX, XXXXX u panelového sídliště před panelovým domem XXXXX) nalezeno několik stop, a to stopa věčná č. 1 (igelitový pytel modré barvy s obsahem různých písemností poškozeného XXXXX), věčná stopa č. 2, otevíratelný zavírací nůž značky Yin long 2000 o celkové délce 17,2 cm, délka čepele z bílého kovu o délce 8,5 cm a délka rukojeti ošetřená černou barvou o délce 9 cm, a dále biologické stopy 3, 4, 5, 6, 7 (stěry krve ze spadaneho listí a travnatého porostu) a další věčné stopy č. 8 – 10 (z bytu obžalované a poškozeného nacházejícího se ve třetím patře).

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie bylo zjištěno, že srovnávací vzorek tekuté krve poškozeného XXXXX vykazuje krevní skupinovou vlastnost 0. Provedeným zkoumáním bylo zjištěno, že v předložených stěrech (biologická stopa č. 3, 4, 5, 6) je přítomná lidská krev krevní skupinové vlastnosti „0“. Ve stěru č. 7 (z dveří bytu) je přítomna lidská krev. Scérologicky byla stanovena antigenní aktivita antigenu „A“. Na čepeli předloženého nože (stopa č. 2) je přítomna

lidská krev v krevní skupinové vlastnosti „0“. Stejná krevní skupinová vlastnost je zajištěna i na stopě č. 8. Na stopách č. 9 a č. 10 nebyla prokázána přítomnost lidské krve.

Z lékařské zprávy MUDr. Jiřího Trsky – psychiatra se sídlem v Týně nad Vltavou je zjišťováno, že obžalovaná byla v jeho péči poprvé v období od dubna do září roku 2003. Byla vyšetřena pro opakované patické afekty s násilím vůči předmětům i lidem. Spolupráce skončila v důsledku toho, že se obžalovaná přestala dostavovat na plánované kontroly. Obžalovaná MUDr. Trsku navštívila znovu v březnu 2010 a od té doby docházela na kontrolu pravidelně. Naposledy jej navštívila dne 6.2.2012. Obžalovaná byla léčena pro úzkostně depresivní poruchu s panickými rysy a vtíravými myšlenkami na smrt. Jedná se o osobnost premorbidně strukturovanou. Léčena byla denními léky Seroxat a Rivotril. Stav obžalované v průběhu doby kolísal, úzkostlivé pocity se jistě proti počátku o něco zmírnily, ale v průběhu se opět začaly objevovat afektivní raptury s náznakem brachiálního násilí směřovaného vůči manželovi. Psychoterapeutickými postupy byly tyto stavy ovlivnitelné jen částečně a dočasně.

Ze sdělení města Týn nad Vltavou, přestupkové komise bylo zjištěno, že v posledních letech byla obžalovaná XXXXX v rámci přestupkového řízení řešena celkem v šesti případech. Všechna podezření ze spáchání přestupku však byla vůči obžalované odložena. Obžalovaná byla podezřelá ze slovního a fyzického napadání adoptivní matky, jejího udeření do obličeje a vulgárního nadávání, vyhrožování prostřednictvím SMS zpráv a fyzického napadání svých adoptivních rodičů, dále ze slovního a fyzického napadání manžela XXXXX a fyzického napadení manžela XXXXX pořežáním kuchyňským nožem v oblasti hlavy.

Z rejstříku trestů obžalované XXXXX nejsou zjišťovány žádné záznamy.

Krajský soud považuje dokazování v trestní věci obžalované XXXXX za dokazování, při kterém byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti a který byl zjištěn v rozsahu, který je nezbytný pro (objektivní a spravedlivé) rozhodnutí soudu (§ 2 odst. 5 tr. řádu). Uvedené konstatování navíc činí krajský soud v situaci, kdy obžalovaná a státní zástupce se provedení dalších důkazů v této trestní věci nedomáhali.

Krajský soud všechny v této trestní věci provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak ve svém souhrnu při pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 tr. řádu). Výsledkem těchto hodnotících úvah krajského soudu pak jsou skutkové závěry, které jsou podrobně popsány ve výroku tohoto rozsudku.

Pokud jde o skutkovou stránku věci, byla skutková zjištění krajského soudu oproti podané obžalobě upravena pouze částečně, a to v tom směru, že součástí popisu skutku, kterého se obžalovaná vůči poškozenému dopustila, byly vyjádřeny rovněž některé skutečnosti, které předcházely jejímu protiprávnímu jednání a které dokreslují motivy tohoto jejího jednání, respektive lépe dokreslují konfliktní situaci mezi obžalovanou a poškozeným bezprostředně předtím, než obžalovaná poškozeného bodla nožem do krku. Zároveň však je nutné zdůraznit, že podstata protiprávního jednání obžalované popsána v podané obžalobě se po provedeném dokazování zásadně nikterak nezměnila.

Podkladem pro skutková zjištění krajského soudu z hlediska objektivní stránky trestného činu se stala zejména svědecká výpověď poškozeného XXXXX. Pokud jde o tuto svědeckou výpověď, nezjišťuje krajský soud žádné okolnosti, které by v případě tohoto poškozeného svědčily proti jeho obecné a specifické věrohodnosti. Poškozený XXXXX byl v pozici svědka slyšen v rámci hlavního líčení a krajský soud zjišťuje, že průběh protiprávního jednání, kterému byl ze strany obžalované tento poškozený vystaven, popisuje zcela shodným způsobem jako v přípravném řízení. Výslech tohoto poškozeného je významný i potud, že z jeho výpovědi nejsou zjišťovány žádné skutečnosti, které by svědčily o jakékoli jeho zášti proti obžalované. Poškozený prohlásil, že obžalované její jednání odpustil, když si je vědom toho, že do značné míry bylo toto její jednání ovlivněno jejími zdravotními psychickými problémy. Není zjišťováno, že by si poškozený v pozici svědka prožité události jakkoli přibarvoval v neprospěch obžalované, či uváděl skutečnosti s výhradou způsobu bodnutí (viz dále v tomto rozsudku), které by nekorespondovaly s dalšími ve věci provedenými důkazy včetně výpovědi obžalované.

Na základě jeho svědecké výpovědi tak lze mít za prokázané, že obžalovaná XXXXX dne 28.2.2012 po předchozí slovní rozepři a vzájemném fyzickém napadání s poškozeným, které se odehrávalo v jejich bytě nacházejícího se ve třetím patře panelového domu čp. XXXXX v XXXXX a následně v prostoru před domem poté, co poškozený projevil úmysl od ní odejít ze společné domácnosti a rozvést se s ní, bodla poškozeného nožem o celkové délce 172 cm a délce čepele 76 mm do krku. Takto (na tomto místě) popsany skutkový stav přitom nepopírala ani sama obžalovaná. Lehké řezné poranění v obličeji poškozeného způsobené obžalovanou poškozenému ještě při konfliktu v bytě, stejně jako následky po bodnutí do krku v prostoru před domem, jsou pak zjišťovány ze znaleckého posudku. Závěry znaleckého posudku jsou pak významné i potud, že způsobená bodná rána na krku ohrožovala poškozeného na životě z důvodu vykrvácení.

Tyto v zásadě nesporné skutkové okolnosti však musel krajský soud konfrontovat s obhajobou obžalované, která popírala, že by zjišťovaným bodnutím zamýšlela (bylo jejím úmyslem) poškozeného usmrtit. Výše v tomto rozsudku již bylo konstatováno, že obhajoba obžalované byla založena na tom, že se použitím nože pouze snažila poškozeného zastrašit, aby mu zabránila v odchodu. Po zhodnocení výpovědi obžalované a zejména výpovědi poškozeného XXXXX s přihlédnutím k předchozím konfliktům obžalované s poškozeným, nepochybně pak také s přihlédnutím k závěrům vyplývajícím ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, stejně jako znaleckého posudku z oboru psychiatrie a klinická psychologie, však krajský soud uzavřel, že v dané trestní věci byl bezpečně prokázán minimálně nepřímý úmysl na straně obžalované poškozeného usmrtit. Tento svůj závěr odůvodňuje krajský soud zejména poukazem na skutečnosti uváděné poškozeným XXXXX předcházejícím bezprostředně tomu, než byl obžalovanou bodnut. Podle vyjádření poškozeného, o jehož věrohodnosti krajský soud pochybnosti nemá (viz výše), pronesla obžalovaná před bodnutím slova „tak si tedy jdi“ a dále „něco pro tebe mám, ale živej neodejdeš“. Jestliže obžalovaná pronesla tato slova bezprostředně před bodnutím poškozeného, pak je zřejmé, že její úmysl jednoznačně směřoval k bodnutí obžalovaného do prostoru krku. Jestliže se na tomto místě nacházejí důležité orgány v podobě vnitřní krkavice a hlavní žíly krku, pak musela být minimálně srozuměna s tím, že přetětím či porušením těchto orgánů

může obžalovaný vykrvácet, v důsledku čehož bude bezprostředně ohrožen na životě.

Obhajobě obžalované založené na snaze pouze poškozeného postrašit přitom nesvědčí žádné skutečnosti. Z výpovědi poškozeného ani z ohledání jeho těla není zjišťováno, že by nůž držený obžalovanou zranil poškozeného na jiném místě, zejména tedy na rameni či ruce, jak to zamýšlela podle svého tvrzení obžalovaná. Není zjišťováno, že by nůž jakýmkoli způsobem sjel z těla poškozeného do oblasti krku. Závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví jsou v tomto ohledu jednoznačné. Způsobené zranění bylo vedeno přímou bodnou (nikoli řeznou) ranou pronikající hluboko do krku.

Tyto závěry krajského soudu o subjektivní stránce činu obžalované pak nemohou být dotčeny ani dílčím rozporům určeným vyjádřením poškozeného, podle kterého jej obžalovaná bodla nikoli zepředu, jak uzavřel znalec z oboru zdravotnictví, ale v pozici dílem z boku, dílem zezadu stojící postavě poškozeného. Důvodů tohoto rozporu přitom může být několik. Závěry znaleckého posudku o způsobu bodnutí zepředu dozadu (zleva doprava) jsou založeny na závěru, že obžalovaná bodala pravou rukou. Jistě si lze představit, že pokud obžalovaná použila pro bodnutí svou levou ruku, mohl by tomu odpovídat i způsob vniknutí do krku poškozeného. Podle názoru krajského soudu je však daleko pravděpodobnější, že poškozený XXXXX nepopisuje tento moment zcela přesně, což mohlo být způsobeno nevěnováním pozornosti jednání obžalované, která se podle jeho vyjádření krátce před činem zklidnila, či následnému šokovému stavu po způsobeném zranění. Takovéto vyjádření poškozeného lze přičítat i tomu, že obžalovaná při průchodu lesíkem za poškozeným šla celou dobu za ním a i proto mohlo poškozenému utkvět v paměti toto její postavení. Z výpovědi samotné obžalované přitom vyplývá, že v okamžiku bodnutí stála před poškozeným, což koresponduje se závěry znaleckého posudku. Krajský soud však je přesvědčen, že tento rozpor mezi výpovědí poškozeného a závěry znaleckého posudku nemůže nikterak změnit pohled na subjektivní stránku trestného činu obžalované, neboť tato nepochybně po pronesení již konstatované výhrůžky vedla svůj útok (nikoli na ruku) ale přímo na krk poškozeného. Navíc je z výpovědi poškozeného zřejmé, že obžalovaná se pokoušela bodnout poškozeného ještě jednou, čemuž on odražením ruky obžalované zabránil. V širších souvislostech pak také krajský soud nemůže přehlédnout ani předchozí útoky obžalované vůči poškozenému, které byly nožem či obouvátkem vždy vedeny na jeho hlavu.

Je skutečností, že s ohledem na zvolenou obhajobu k zodpovězení otázky subjektivní stránky trestného činu obžalovaná nikterak nepřispěla. V tomto ohledu jsou však významné i závěry znaleckých posudků z oboru psychiatrie a klinické psychologie, podle kterých se u obžalované střídají velmi rychle nepřiměřené pozitivní pocity s pocity nenávisti a afekty, které nedokáže kontrolovat, a tyto afekty velmi rychle přecházejí v explozi v podobě agrese. Právě tato diagnóza podle názoru krajského soudu zcela koresponduje se zjišťovaným protiprávním jednáním, kterému byl v podobě bodnutí nožem vystaven poškozený XXXXX.

Lze tedy uzavřít, že jakkoli nedošlo ke smrti poškozeného XXXXX, jednala obžalovaná XXXXX v úmyslu ho usmrtit, a to minimálně ve formě nepřímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákona, kdy musela být minimálně srozuměna s tím,

že bodnutím poškozeného do krku může způsobit poškozenému taková zranění, která mohou či povedou k jeho smrti. Tyto úvahy krajského soudu proto vylučují, že by jednání obžalované mohlo být kvalifikováno jako trestný čin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku.

Krajský soud je dále přesvědčen, že s ohledem na okolnosti posuzovaného protiprávního jednání obžalované nebylo možné toto její jednání kvalifikovat jako trestný čin zabití podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku. Skutkovou podstatu tohoto trestného činu naplní ten pachatel, který jiného úmyslně usmrtí v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného. Krajský soud nepochybuje o tom, že obžalovaná v době svého činu nepochybně byla rozrušena, kdy se snažila jakýmkoli způsobem zabránit odchodu poškozeného nejenom z místa činu, ale i z jejich společného soužití. Do značné míry je však nutné toto její rozrušení dávat do úzké souvislosti se zjišťovanou specifickou poruchou osobnosti, která byla u obžalované zjištěna shora uvedeným znaleckým zkoumáním. Případné rozrušení obžalované přitom navíc nepochybně nelze považovat za „silné rozrušení“, jaké je nutné pro naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu. Pro úplnost pak lze doplnit, že případné rozrušení obžalované jistě nepramenilo z nějakého strachu, úleku, zmatku, jiného omluvitelného hnutí mysli, respektive předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného. Všechny tyto úvahy krajského soudu proto jednoznačně vylučují kvalifikovat jednání obžalované jako trestný čin zabití podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku. Naopak lze uzavřít, že jednání obžalované lze kvalifikovat shodně s podanou obžalobou, tedy jako pokus zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 1 tr. zákoníku, a to s odůvodněním, že obžalovaná se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému usmrcení jiného a že se tohoto jednání dopustila v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.

Tyto právní závěry krajského soudu přitom nemohou být dotčeny ani zjišťovanými podstatně sníženými ovládacími schopnostmi obžalované. Při plném zachování rozpoznávacích schopností totiž dílem zůstaly ovládací schopnosti obžalované zachovány. Obžalovaná pak navíc měla určité zkušenosti z obdobných minulých násilných jednání vůči poškozenému či dalším osobám. V každém případě však nebyla zjištěna nepřičetnost obžalované, což by vylučovalo její trestní odpovědnost.

Při stanovení druhu a výměry trestu vážil soud všechny rozhodné skutečnosti tak, jak mu ukládají ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku. Takto přihlédl soud k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalované. Dále bylo přihlédnuto k dosavadnímu způsobu jejího života, byly zvažovány možnosti její nápravy a bylo přihlédnuto k jejímu chování po činu. Všechny tyto okolnosti zvažoval dále krajský soud z pohledu okolností polehčujících a přitěžujících ve smyslu § 41 a § 42 tr. zákoníku.

Za trestný čin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku byla obžalovaná ohrožena uložením trestu odnětí svobody v trvání deseti až osmnácti let.

K osobě obžalované je zjišťováno, že tato je vdaná s poškozeným XXXXX. V případě obžalované se jedná již o druhé manželství. Obžalovaná je matkou nezletilého syna, který byl svěřen do výchovy jejích adoptivních rodičů. Před vzetím do vazby nebyla obžalovaná zaměstnána. Přestože nebyla obžalovaná na místě svého bydliště postižena v rámci přestupkového řízení, lze s ohledem na výpovědi svědků (sousedů, rodinných příslušníků) usuzovat, že obžalovaná mj. v důsledku své specifické poruchy osobnosti je komplikovaným a konfliktním jedincem, který se opakovaně dostává do konfliktů zejména s rodinnými příslušníky. Z rejstříku trestů obžalované pak nejsou zjišťovány žádné záznamy o případném odsouzení v jiných trestních věcech.

Povaha a závažnost obžalovanou spáchaného činu je určována zejména okolnostmi jejího protiprávního jednání. Nelze přehlédnout, že cílem jejího jednání se stal její manžel, tedy osoba nepochybně pro ni velmi blízká. Není možné přehlédnout, že protiprávnímu jednání obžalované předcházela jiná pokus poškodit poškozeného nožem, a že po bodnutí poškozeného do krku se obžalovaná snažila bodnout jej ještě jednou. Jako okolnost polehčující ve smyslu § 41 tr. zákoníku je hodnocen postoj obžalované k projednávané trestné činnosti, její částečné doznání, vyjádření lítosti i její ochota podrobit se ochrannému léčení. V této trestní věci nejsou na straně obžalované zjišťovány žádné okolnosti přitěžující podle § 42 tr. zákoníku. Do úvah o druhu a výměře trestu pak dále také musel krajský soud promítnout zjištění, že ovládací schopnosti obžalované s ohledem na specifickou poruchu její osobnosti byly sníženy, a to měrou podstatnou a dále to, že obžalovaná trestný čin nedokonala, tedy spáchala jej ve stadiu pokusu.

Podle § 58 odst. 5 tr. řádu soud může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby též tehdy, jestliže odsuzuje pachatele za přípravu k trestnému činu nebo za pokus trestného činu nebo za pomoc k trestnému činu a má vzhledem k povaze a závažnosti přípravy nebo pokusu nebo pomoci za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody tímto zákonem ustanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání.

S ohledem na povahu a závažnost obžalovanou spáchaného činu je krajský soud přesvědčen, že na obžalovanou je nepochybně nutné působit nepodmíněným trestem odnětí svobody. Uložením takového druhu trestu je nutné obžalovanou potrestat omezením na osobní svobodě po určitou dobu, stejně jako zabránit jí, aby se dopouštěla obdobné trestné činnosti. V této fázi trestního řízení a trestního stíhání obžalované je nepochybně důležité izolovat obžalovanou od ostatních členů společnosti a zejména rodinných příslušníků tak, aby nebyli vystaveni jejímu případně dalšímu násilnému protiprávnímu jednání. Na straně druhé je krajský soud přesvědčen, že ukládání tohoto trestu odnětí svobody v rámci trestní sazby posuzovaného trestného činu v rozmezí deseti až osmnácti let by bylo nepřiměřeně přísné. Znovu je nutné zdůraznit, že obžalovaná se trestné činnosti dopustila při zmenšených ovládacích schopnostech, respektive, že trestnou činnost nedokonala. Z tohoto důvodu za využití ustanovení § 58 odst. 5 tr. řádu soud snížil trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby (deset let) a obžalované uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání sedmi let. Takovýto trest odnětí svobody z hlediska své výměry považuje krajský soud nejenom za trest zákonný, ale také za přiměřený a v konečném důsledku za spravedlivý.

Za splnění podmínek uvedených v § 56 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku pak byla obžalovaná zařazena do věznice s ostrahou.

V souladu s návrhy znalců z oboru psychiatrie a klinické psychologie bylo dále obžalované podle § 99 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku uloženo ochranné ambulantní psychiatrické léčení v trvání dvou let. Uložení tohoto ochranného opatření v naznačené podobě je odůvodňováno zjišťovanou specifickou poruchou osobnosti obžalované, v důsledku které i do budoucna podle znalců hrozí opakování agresivního jednání obžalované. Této hrozbě je nutné nepochybně zabránit a přispět by k tomu mělo i uložené ochranné psychiatrické léčení. Toto léčení bylo uloženo v ambulantní formě v trvání dvou let, neboť tato forma léčení a délka podle názoru krajského soudu založená na odborném posouzení znalců by měla či mohla k naplnění naznačeného účelu postačovat.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilosti k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 1. srpna 2012

JUDr. Aleš Kolář, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Ivana Valhová